

ఇవకొకసారి

రోగం వున్న లాంటి ప్రభుత్వ ఆస్పత్రి పెట్టెక్కాడు సోమలు. లోపలికెళ్ళడానికి అడ్డుపెట్టిన వార్డు బోయ్ లో—“అర్జెంటుగా డాక్టరుగారు మాత్రం తెచ్చి ఇస్తున్నారు మా అయ్యో” అని బోంబాడు సోమలు.

వార్డు బోయ్ చేతిలో రూపాయి పెడితేనే గాని ఆ అబద్ధం నిజం కాలేదు. తండ్రి పడుకున్న బెడ్ సమీపించి, “అయ్యా! తెమ్మన్నావంట” అన్నాడు. గురవయ్య సమూచి జిగురున బుడిలా కళ్ళు తెరిచి, “తెచ్చావ్నా... ప్లీజ్” అన్నాడు.

“డాక్టరు నివ్వచ్చా?” అడిగాడు సోమలు. “రేపు డిస్చార్జ్ ఇచ్చేర్త రన్నాడు. తియ్యరా. మళ్ళీ డాక్టరు వస్తాడు. ఇద్దరు ఎగిరిపోడానికి సిద్ధంగా ఉన్నా రోల్. కత్తి సారా లాటా గదా?” సోమలు చేతులు వణకాలాయి. బొద్దు

— ఎమ్. వి. వి. సత్యనారాయణ రోలి నిద్ర తీసి బెడ్ విరిచి పెట్టాడు. అతనికి దప్పారా చెబుతావా వట్టావి.

పడిఉండటం, అతడి తల్లి రక్తంకక్కిన గుడ్డలు మార్చడం కనబడింది.

గురవయ్య సోములు కన్న తండ్రి కాదు. గురవయ్య అన్నకొడుకు సోములు. సోములు తల్లి, తండ్రి అతని చిన్నప్పటి కలరా వాత పడ్డారు. అప్పటినుంచీ సోముల్ని పెంచడం గురవయ్య మీదే పడింది.

“సోములూ! ఎవరైనా డాక్టు బాబుని పిలవరా. మీ ఆయ్య బతుకు తాడో, లేదో!” గురవయ్య భార్య గొంతు బొంగురుపోయింది. నోటికి చెంగు అడ్డుపెట్టుకొని మానంగా ఏడుస్తోంది.

“ఏడవకే, మల్లమ్మా! పెద్దదానిని నువ్వేడిస్తే ఆడు గుంటడు ... ఆడెంత బెగిరిపోతాడోనే” అన్నాడు ప్రెసిడెంటు.

ఇంతలో గుడిపె దగ్గరకు ఇద్దరు తెల్ల యూనిఫాం ధరించిన వాళ్ళు బోయలు (స్ట్రెచర్ మోసుకు వచ్చి, “గురవయ్య ఉండే ఇల్లెక్కడ?” అన్నారు. అప్పుడు చూశారు అక్కడున్న బసం — మురికి కాలవ అవతలగా ఆంబులెన్ను వాసు ఆగి ఉండటం.

“ఇదే, బాబూ ... రోపలకు వెళ్ళండి” అంటూ వాళ్ళకు దారి ఇచ్చారు.

మరో అయిదు నిమిషాలలో (స్ట్రెచర్ మీద మోసుకొంటూ గురవయ్యని ఆంబు లెన్చో వడుకోబెట్టారు. మల్లమ్మ (స్ట్రెచర్ వెనక రోదీస్తూ నడవ పోగింది.

“నువ్వెక్కడికే, మల్లమ్మా? ఆళ్ళు గవర్నమెంటు ఆస్తులొళ్ళు. ఎవరు పంపారాళ్ళని? నేను అడిగితాను. మచ్చ ఇంట్లోనే వల్ల కుండు” అంటూ ప్రెసిడెంటు ఆంబులెన్ దగ్గరకు వెళ్ళి అక్కడ నిలబడిఉన్న కాంపౌండరుని కలిశాడు.

“రాత్రి టెరిలిన్ బాబు క్లాస్ట్రా సారా తాగినోళ్ళందరికీ రక్తం వాంతు అయ్యాయని మాకు రిపోర్టు వచ్చింది. మేం వెంటనే పోయి టెరిలిన్ బాబు దగ్గర రాత్రి తాగినోళ్ళు లిస్టు తయారు చేసుకొని అందరినీ ఆస్పత్రి చేరుస్తున్నాం. కలెక్టరుగారు స్వయంగా ఈ విషయం కలగ చేసుకున్నారు” అన్నాడు కాంపౌండరు.

ప్రెసిడెంటు ఏమీ మాట్లాడలేక పోయాడు.

“మారు ఇతడి కేమీనా బంధువా?” అడిగాడు కాంపౌండరు.

“దగ్గర ... ఏం కావాలి?”

“ఈ రిజిస్ట్రోలో సంతకం చెయ్యాలి.”

ప్రెసిడెంటు అక్కరాలు గుణించుకొని సంతకం చేశాడు.

అవదల ఫోటో - కె. పి. వి. స్వామి (విశాఖ)

“ఈ సంగతి విన్నావా? కలెక్టరు కల్లీ సారా తాగి వచ్చిపోయి నోవ్వుకి అయి దొండలు ఇళ్ళవ్వారు.” పులిగాడు తాజా వార్త తెచ్చాడు.

“ఎందుకు?” అడిగాడు సోములు.

“ఎందుకేటి, ఏ (రిమొగమా! ఇంటిల్ల పాదినీ తాగి తండనాలాడి వచ్చిపోయి నోడిని పీకతోతు గోతిలో కప్పెట్టమని.”

“... ..”

“మీ ఆయ్య సన్నే నీకూ ఆ అడ్డురుష్టం వత్తదిరా, సోములూ!”

“... ..”

“మురికిపేట చివర ఉన్నాడు నూడారే ... గుడ్డోడు ... అన్నరా దగ్గర అడుక్కొంటాడు. ఆదూ సచ్చి పోయే దంట గడరా ఈ కేసులో? ఆడి కొడుక్కి అయిదొండలు ... అయిదు వంద రూపాయినోట్లు ఇచ్చిం (ద్రా కల ట్టరు. ఆడుండీ డబ్బే ... సచ్చీ డబ్బే ... ఆడి కొడుకుడే అద్దురుష్టం” అన్నాడు పులిగాడు, ఊడర గొడుతున్నట్టు.

సోములు స్థిరంగా ఒక్క సారి తండ్రి వైపు చూశాడు. గురవయ్యపైన తిరుగుతున్న గాలి పంకా వైపు సగం

మూసిన కళ్ళతో చూస్తున్నాడు.

“పులిగా! యీళ్ళంతా బతికితే ఉప యోగం ఉంటాడా?” అడిగాడు సోములు.

పులిగాడు తుప్పుక్కున ఉమ్మేసి, “సీ- నాయాల్లి! యీళ్ళు బతికెండుకురా మనకి బరువు గానీ — కాళ్ళు పడి ఒకడు, చేతులు పడి ఒకడు, రకతం పోయి ఒకడు—సీ-ఆ బతుకు బతికేం, నవ్వేం నాయాల్లి” అన్నాడు.

“... ..”

కాన్స్టేబుల్ అన్నం స్నేటు కట కటాం క్రింద నుండి సెల్ రోపలకు తోశాడు.

సోములు ఆలోచనలు తెగిపోయాయి. అన్నం సహించలే దతడికి. అలాగే ఉంచే శాడు.

గుమ్మందగ్గరున్న సెంట్రలు డ్యూటీ మారారు.

కొత్త సెంట్రలు సోములుని పరీక్షగా చూశారు.

“నువ్వేనా, చిట్టి కొండా, తండ్రికి కల్లీ సారా పట్టించావో?” సెంట్రల్లో ఒకడు పలకరించాడు.

సోములు మాట్లాడలేదు.

శిల్పం
పసుతవించిన సంగీతాన్ని శిల్పం అనవచ్చు.

— డి. శ్రీధర్

“మీ మురికిపేట ప్రెసిడెంటు ఎవరు?” రెండో సెంట్రల్ అడిగాడు.

సోములు తల ఎత్తి చూశాడు.

“మీ ఆయ్యకి తనే బంధువునని చెప్పి అయిదొండలు పట్టుకు పారి పోయాడు. అతడే ఆంబులెన్ రిజిస్టరులో సంతకం పెట్టి సీ-సెంటును అడ్మిట్ చేశాడట. అందుకని కలెక్టరు రాఫీసు వాళ్ళు అతడికి చూట్టాడటండా అయిదొండ లిచ్చేసి అయిదు పది అల్లుకున్నారట” అన్నాడు సెంట్రల్.

సోములు మాట్లాడలేదు. అతడి ఒంట్లో వివర శక్తి కిరణం—కూడా ఖర్రయిపోయింది.

నిస్తాణగా అరుగు మీద కూర్చుంటే పోయాడు.

